

Π

Πριζυβάνιε, ἰα. οὐδ. ἐπίκλησις, πρόσκλησις, πρόκλησις. μετάκλησις, ἀνάκλησις.

Πριζυβάιου, εσν. ἀρρ. ^{εσν} πριζβάχ. μ. πριζοβδ, ἔσν. καλέω-ῶ, προσκαλέομαι-οῦμαι, ἐπικαλοῦμαι. 2) μετακαλέω-ῶ καὶ μεσ. -λοῦμαι, ἀνακαλέω-ῶ. = взывāju.

Πρικασίους, εσнсμ (μεσ.). ἄπτομαι, ἐφάπτομαι, προσψάω. = касajúсм.

Πρικλάδ. α. ἀρσ. = прикладъ. Σημ πρίκλαдз = на прикладъ. 2) = приложéние.

Πρικλάδδίου (καὶ πρικλάδ-ствδίου, καὶ πρικλάδίου καὶ πρικλάδываίου), εсн. παρτ. πρικλάдоваχъ (καὶ κατὰ τὰς ἄλλας καταλήξεις τοῦ ἐνεστώτος). καὶ πλέον οὐ συγκρίνω, παραβάλλω, παραδείκνυμι. (β'. Κορινθ. 10. 12). 2) = прилагáю.

Πρικλονάιου, εсн. μ. -νιό, ἕсн. κλίνω, προσκλίνω, ἐπικλίνω. παρβλ. преклонáю.

Πρικλυάετсμ (ἀπρόσωπ. παθ.) συμβαίνει, τυγχάνει. = κλυчáεтсμ = слдчáетсμ. (καὶ πρόσωπικ. πλῆθ. τριτοπρόσ.

Π

ἄψε ми приклюдáтсμ ἢ слáл. Σειράχ. 22. 30. εἰ [καὶ] κακά μοι συμβέβηκε).

Πρικλυοθένιε, ἰα. οὐδ. συμβάν, συμβεβηκός, σύμπτωσις, περίστασις, τύχη, πεπρωμένον, εἰμαρμένη. παρβλ. слдчáй.

Πρικροβένιε, ἰα. οὐδ. ἐπικάλυμμα, περικάλυμμα, παρακάλυμμα, περικάλυψις, περίκρυψις.

Πρικροβένний, αμ, σε. ἐπιθ. (μτχ.) παρακεκαλυμμένος, συγκεκαλυμμένος, ἐπικεκαλυμμένος.

Πρικρυβάιου, εсн. μ. -κρύβιου, εсн. ἐπικαλύπτω, περικαλύπτω, συκαλύπτω, συγκρύπτω. = закрьвáю. Σπαθ. -сμ.-μαι.

Πριлагάτελний, αμ, σε. ἐπιθ. ἐπίθετος, ἐπιθετικός, ἐπιβλητικός, ἐπίβλητος, προσθετικός, πρόσθετος. Στο οὐδετ. прилагáтелно. προσθετέον. § Γραμματ. прилагáтелное ἦμα. ἐπίθετον ὄνομα.

Πριлагáю, εсн. μ. -ложд, ἕсн. προστίθημι. 2) παραβάλλω, παρασυμβάλλω. Σμεс. -сμ. = присоединáюсμ = сравнáю-